

Вогник у вікні

Василь Сухомлинський

Школа стоїть на околиці села. Микола живе за яром, за кілометр од школи.

Йому з хати видно, як світиться вікно в школі. На вікні стоїть акваріум з рибками. Вдень і вночі воду підігріває електрична лампочка — її й видно Миколі.

Стояли люті морози. Одного разу навіть до школи малюки не поприходили — так було холодно. Сидів Микола якось увечері дома й милувався тремтячим вогником у шкільному вікні.

Коли це вогник погас. "Лампочка перегоріла,— здогадався Микола. — Рибки до ранку загинуть, мороз он який".

Микола одягнув пальто, шапку й рукавиці та й подався до школи. Була вже ніч. Знайшов сторожа, попросив ключа. Відчинив школу, зайшов до класу, на вікні якого стояв акваріум.

Вода була вже холодна. Микола вийняв лампочку, що перегоріла, і вставив нову.

— Грійтеся, рибки,— тихо сказав Микола, зачинив школу й пішов додому.

Ще тричі взимку доводилось приходити хлопцеві серед ночі до школи — рибок рятувати. Тепер він не боявся ні морозу, ні темноти.

— Ти став мужній, Миколо,— сказав учитель.